

25. neděle v mezidobí

20. září 2015

číslo 38.

ročník X.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černetín a Bělotín

Pán praví: Spása lidu jsem já. Budou-li ke mně volat v jakémkoli soužení, vyslyším je a budu jejich Pán navěky.

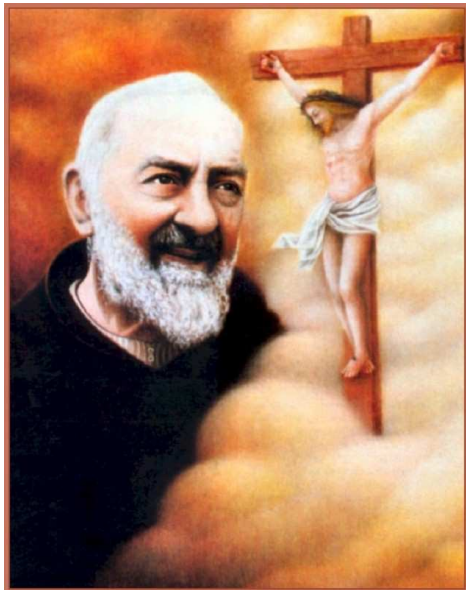
1. čtení: Mdr 2,12a.17-20

2. čtení: Jak 3,16-4,3

Ev.: Mk 9,30-37

Žalm 54 Pán mě udržuje naživu.

Mimořádný muž, jehož Bůh poslal v naléhavém okamžiku lidských dějin

Pater Pio byl bezesporu mimořádným světcem, jehož věhlas dosahuje neslýchaných rozměrů. Byl jediným stigmatizovaným knězem v dějinách Církve. A právě pro tuto tajemnou přítomnost stigmat byl nazýván „alter Christus“, druhý Kristus.

Za života byl P. Pio v jistém smyslu „nepohodlným“ řeholníkem. Jeho pozemský úděl – jak jsme viděli – se odvíjel mezi silnými protiklady, kdy proti němu mnohdy stály i církevní představení, napomínali ho, trestali, nedůvěřovali mu a dokonce ho odsoudili. To vše jej jako těživý stín provázelo i po smrti a vrhalo to vážné těžkosti na proces beatifikace. Jak ostatně sám předpověděl: „Po smrti vzbudím ještě větší rozruch, než za života“. Mužem Prozřetelnosti se však stává Karol Wojtyła, jenž do pochybností a nejistot vnesl světlo a nedovolil, aby byrokratické obtíže a dávné předsudky zastavily cestu P. Pia ke svatořečení. Mnozí skutečně říkají, že nebyť rozhodnutí a výslovné vůle papeže Jana Pavla II., nebyl by proces svatořečení „stigmatizovaného frátera“ nikdy dokončen.

Právem se ptáme, co vedlo tohoto papeže k tak velkému obdivu k Pateru Piovi? Zřejmě to, že měl to štěstí jej důvěrně poznat. Víme totiž, že Karol Wojtyła se s P. Piem setkal už v létě roku 1947. Nešlo o setkání náhodné, krátké, spěšné, jak tomu u poutníků bývá. Bylo to setkání, které trvalo skoro celý týden. Během něho mohl Wojtyła dlouze rozmlouvat s Paterem, ocenit jeho nauku a poznat jeho spiritualitu. Tehdy byl Karol Wojtyła teprve osm měsíců knězem. Studoval v Římě a velmi se zajímal o mystickou teologii. Byl uchvácen díly sv. Terezie z Avily, sv. Jana z Kříže ..., a to do té míry, že hned po kněžském svěcení žádal svého biskupa, aby mohl vstoupit na Karmel, tedy stát se karmelitánským mnichem. Avšak jeho biskup, kterým byl tehdy kardinál Adam Štefan Sapieha, přísný a charismatický pastýř, mu nedal svolení.

Představenému karmelitánů, který Wojtylovu žádost podporoval, tehdy řekl: „Karol je potřebný pro polskou církev a pak jím bude pro církev všeobecnou“.

Wojtyla se musel smířit s tím, že zůstane diecézním knězem, a vzdát se touhy stát se klauzurním mnichem. Svou náklonnost k mystice však nikdy neopustil. Poté, co byl vyslán do Říma, aby získal specializaci v teologii, zvolil si jako téma své doktorské práce: „Nauka víry podle sv. Jana od Kříže“. Když se za studií ve věčném městě dověděl, že v Puglii, u Gargána žije fráter, mající stigmata – typické mystické znamení, rozhodl se ho navštívit.

Psal se rok 1947. Pozice P. Pia v lůně církve byla tehdy dosti klidná. Papež Pius XII. si vážil „stigmatizovaného frátra“, a už na počátku svého pontifikátu nařídil Svatému Oficiu, aby „nechal P. Pia na pokoji“. Stigmatizovaný řeholník však už měl za sebou dlouhou kalvárii nepochopení a předsudků. Od května 1923 totiž proti němu vydalo Posvátné Oficium celkem pět dekretů a další oficiální dokumenty, které zpochybňovaly „nadvícenost“ mystických jevů, které se mu připisovaly, především stigmata.

V roce 1947 byl tedy už klérus celého světa obeznámen se skutečností, že církev se od tohoto řeholníka distancovala, a vyzvala všechny, aby k němu nechodili. Karol Wojtyla jej i přesto chtěl poznat. Proto hned, jak skončil akademický rok, vypravil se do Gargána a na několik dní se ubytoval v konventu P. Pia. Záznamy říkají, že se s ním několikrát setkal, a pochopitelně, že se u něj zpovídal. Co tehdy P. Pio řekl mladičkému Wojtylovi? Nevíme. Papež o tom sám nikdy otevřeně nemluvil. Když však byl zvolen na Petrův Stolec, v říjnu 1978, začaly o tomto setkání po Římě kolovat kuriózní zprávy. Říkalo se, že P. Pio mladému Wojtylovi předpověděl, že se stane papežem. Jeden starý polský kněz vzpomíná, že Karol Wojtyla se už jako mladý kněz o tom občas žertem zmiňoval. Považoval totiž za nemožné, aby se tato předpověď naplnila. Jakmile se však stal krakowským arcibiskupem a byl jmenován kardinálem, už o tom nemluvil. Snad si začal uvědomovat, že by se proroctví mohlo naplnit. Poté, co v květnu 1981 došlo k atentátu na náměstí sv. Petra, znovu se ozvaly hlasy o proročích předpovědích, které P. Pio vyslovil Karolu Wojtylovi. Znovu zazněly v plné aktualizaci. Říkalo se, že tehdy – v roce 1947 – fráter spolu s volbou předpověděl papeži i atentát: „Vidím tvé bílé roucho potřísněné krví“. Ani to však nebylo nikdy potvrzeno, a jde zřejmě o zbožné legendy. Faktem však zůstává, že Karol Wojtyla na své setkání s P. Piem v roce 1947 nikdy nezapomněl, a vždy k němu choval velkou úctu. Nezvratný důkaz této hluboké úcty poskytl v roce 1962. Jako mladý biskup tehdy dlel v Římě na zasedáních II. vatikánského koncilu. Pater Pia si tehdy znovu vzali na mušku zapřisáhlí nepřátelé, kteří o něm šířili pomluvy a lži. Proto byl stigmatizovaný kapucín Posvátným oficiem pozván do Říma na „apoštolskou návštěvu“, po které se na něj snesla přísná opatření. Ještě během svého pobytu v Římě dostal Wojtyla dopis z Krakova, v němž se mu sdělovalo, že jedna z jeho hlavních spolupracovnic, doktorka Wanda Poltawska, lékařka a psychiatrická, s níž dlouhá léta spolupracoval v oblasti rodiny, onemocněla rakovinou. Lékaři se rozhodli, že ji budou operovat, ale naděje na záchranu byly velmi mizivé až nulové. Wojtyla pocítil hlubokou bolest. Nejen proto, že tuto ženu dobře znal, ale také proto, že doktorka Poltawska byla ještě mladá a měla čtyři malé dcerky, které by přišly o mámu. Medicína byla bezmocná. Wojtyla hned pomyslel na P. Pia. Napsal mu dopis, v němž mu celý případ vylíčil a prosil ho o modlitbu. A právě k tomuto listu se váže nesmírně cenné svědectví, které vyprávěl Angelo Battisti z vatikánského Státního sekretariátu, jenž byl současně pověřen správou „Domu ulehčení v utrpení“, nemocnice, kterou P. Pio založil. Wojtylův list byl totiž předán jemu, aby ho doručil do San Giovanni Rotonda. Battisti sedl do auta a hned se vypravil na cestu. Když přijel do konventu, odebral se k P. Piovi do jeho pokoje. Seděl v křesle pohroužený do modlitby. „Odevzdal jsem mu dopis“, - vypráví Battisti. „Nato mi Pater Pio řekl: ‘Otevři ho a přečti’. Otevřel jsem tedy dopis a četl. Byl psán latinsky. Poté, co vysvětlil případ ženy, nemocné rakovinou, prosil pisatel o modlitbu“. Pater Pio poslouchal mou četbu s hlavou skloněnou na prsou. Když jsem skončil, setrval chvíli v mlčení, pak se ke mně obrátil a řekl: „Angiolino, tohoto nemůžeme odmítnout“. Battisti, který dobře znal proročskou váhu slov P. Pia, zůstal téměř šokován: kdo je ten Karol Wojtyla, o němž P. Pio prohlásil: „Toto nemůžeme odmítnout“? Když se vrátil do Vatikánu, začal se po něm vyptávat. Mladého polského biskupa však nikdo neznal. Jedenáct dnů nato se musel Battisti znovu vrátit do San Giovanni Rotonda s novým listem, v němž polský biskup děkoval P. Piovi: „žena, nemocná rakovinou, byla znenadání uzdravena, ještě než ji odvezli na operační sál“.

Pokračoval tak rozhovor, který mezi paterem Piem a Karolem Wojtylou začal v roce 1947. Po smrti P. Pia byl Wojtyla prvním, kdo zaslal do Říma listy, žádající zahájení beatifikačního procesu. Pater Pio zemřel 23. září 1968. Rok nato, v listopadu 1969 bratři kapucíni žádali biskupy celého světa, aby do Říma odeslali „postulační list“, a tak proces podpořili. Mnozí biskupové dopovídali sami za sebe, zatímco Karol Wojtyla, tehdejší krakowský arcibiskup, oslovil celý polský episkopát a poslal do Říma oficiální list celé polské biskupské konference, ve kterém stálo, že „všichni podepsaní biskupové, arcibiskupové i kardinálové jsou přesvědčeni o svatosti a zvláštním poslání P. Pia, někteří proto, že jej viděli na vlastní oči, jiní proto, že jej poznali ze svědectví těch kdo jej slyšeli a o něm napsali“. A byl to právě tento list, který proto, že byl vyjádřením celé polské Církve, měl velkou váhu pro zahájení procesu, který se ze zmíněných důvodů potýkal s velkými těžkostmi.

V roce 1974 se Karol Wojtyla – tehdy už kardinál -, odebral při návštěvě Itálie do San Giovanni Rotonda. Slavil tehdy mši svatou v kapucinském konventu a v promluvě mj. řekl, že „má dosud, i po tolika letech, stále před očima postavu P. Pia, jeho přítomnost, mši svatou, kterou slavil u bočního oltáře, zpovědnici, a dosud slyší jeho slova“. Řekl rovněž, že „bylo působivé, hluboké, slavit eucharistii vedle hrobky tohoto ctihodného otce, jenž po celý život nedělal nic jiného, než že hlásal Kristovo utrpení a zmrtvýchvstání“.

V roce 1978 byl Karol Wojtyla zvolen papežem. Beatifikační proces P. Pia oficiálně do té doby ani nezačal. O jeho zahájení v roce 1983 se nepochybně zasloužil Jan Pavel II.

KOUTEK PRO DĚTI

3. První místo v Ježíšově království

Už se někdy stalo, že ti maminka nebo tatínek chtěli říct něco důležitého a ty jsi neposlouchal? Představ si, že se to stalo i Ježíšovým učedníkům. Zrovna procházeli krajinou, kde Pán Ježíš bydlel, jmenovala se Galilea, a on jim vypravoval, jak to bude těžké, až ho zlí lidé zatknou a zabijí. Položí ho do hrobu, ale on třetí den vstane a bude opět živý. Učedníci z toho byli celí zaražení, moc té řeči nerozuměli. Tak si za chvíli začali mezi sebou šeptat, pak už se bavili nahlas, ale úplně o něčem jiném. Pán Ježíš je nechal být, ale doma se jich zeptal. „O čem jste si to cestou povídali?“ Najednou se začali stydět. Vždyť se celou cestu jeden na druhého vyťahovali, kdo bude v Božím království nejdůležitější. Představovali si to jako stupně vítězů na nějaké sportovní soutěži. Určitě jsi to už viděl, jak vítěz mává na všechny strany, hraje hymna, lidé mu tleskají a obdivují ho. Úplně při tom zapomněli, že jim Pán Ježíš něco vysvětloval a že se měli raději pořádně zamyslet a zeptat se ho na to, co nepochopili.

Ale Pán Ježíš se nezlobil. Naopak, všechno učedníkům trpělivě vysvětloval. „V nebi je to úplně jinak,“ začal. „Tam se nedostane nikdo, kdo chce druhého pořád předbíhat, každého vždycky porazit a za každou cenu vyhrát. Nebeský Otec má připravenou odměnu jenom pro toho, kdo se snaží, aby se druhým vedlo lépe. Zvláštní cena čeká na ty, kdo pomáhají dětem, starým a bezmocným, třeba těm, kdo mají vážnou nemoc nebo nějaké trápení. Není důležité, abyste byli nejlepší jen kvůli sobě. Je potřeba být dobrý kvůli tomu, aby se z vašeho úspěchu mohlo radovat hodně lidí.“

Viš, co tím myslel? Třeba umíš pěkně zpívat, kreslit, tančit, někomu jde lehce učení, jinému vaření, někdo je rychlý, někdo spolehlivý a přesný. Tyto schopnosti dává Bůh lidem, aby se svět stal hezčím. Mají s nimi pomáhat ostatním, aby mohli vyřešit své potíže, mají s nimi potěšit smutné, ukázat jim kousek krásy, která bude v nebi. Pro Boží království je takový člověk velice důležitý („kdo chce být první, ať je služebníkem všech“). Velikou chybou ovšem je, když se někdo pro své vlastnosti stane namyšleným a předvádí se. Takový se do Ježíšova království buď nedostane, nebo tam bude na posledním místě.

Aktivita - Co umíš dobře? Nakresli, co se ti daří, co umějí tvoji kamarádi, a obrázek dej Pánu Ježíši ke kříži. Jako poděkování za to, čím můžete druhým dělat radost. Pán Ježíš vás s radostí bere k sobě na klín.

Modlitba - Pane Ježíši, tys přišel z nebe na zem, protože nás máš rád. Chceš nás mít všechny u sebe v nebi. Děkuji ti, žeš mi dal maminku a tatínka, babičku s dědou, aby se o mě starali a naučili mě, jak mám mít rád ostatní lidi. Pomoz mi dobře se učit, abych mohl druhým brzy pomáhat. Amen.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 20. 9. do 27. 9. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
25. neděle v mezidobí 20. 9.	Hustopeče	8:00	Za † Ladislava a Zdeňku Lopourovu, syna a dceru
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče, sourozence a dvo
Úterý 22. 9. <i>sv. Mořic a druhové</i>	Špičky	17:30	Za Zdeňka Scheidera, manželku Anastasii, vnuka Tomáše, rodiče z obou stran a živou rodinu
Středa 23. 9. <i>sv. Pio z Pietrelciny, památka</i>	Černotín	17:30	Na poděkování PB a PM za 50 let života a za živou rodinu
Čtvrtek 24. 9. <i>sv. Gerard (Jaromír)</i>	Adorační den Hustopeče	18:00	Za † z rodin Mayzlíkových, Janovských a Indrákových a za živé z těchto rodin Za † Karla Huba a manželku Antonii a živou rodinu
Pátek 25. 9. <i>sv. Kleofáš</i>	Bělotín	17:30	Za Emlii Garaiovou, Annu a jejího otce
Sobota 26. 9. <i>sv. Kosma a Damián</i>	Černotín	18:00	Za † Petra Rýpara, otce, živou rodinu a dvo
26. neděle v mezidobí 27. 9.	Hustopeče	8:00	Za Václava Jambora, manželku, rodiče, živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za † manžela Milana Stejskala při výročí 30 roků od úmrtí
	Bělotín	11:00	Na poděkování za 2 roky manželství s prosbou o požehnání do dalších let a za dvo
	Vysoká	14:00	Za živé a † farníky a občany Vysoké

Adorační den v Hustopečích

Na čtvrtek 24. září připadá adorační den pro farnost Hustopeče n/B. V pravé poledne bude vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní k soukromé adoraci až do 18⁰⁰ hod., kdy začne společná adorace. A po ní bude následovat mše svatá v 18⁰⁰ hod. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomodlit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujme i my na ně.

Ohlášky:

* Děti od 5. do 9 třídy bude mít náboženství v pátek ve 13 hod.

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/